

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 11. novembra 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 2003/87/ES –
Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Článok 2 ods. 1 –
Pôsobnosť – Článok 3 písm. e) – Pojem ‚zariadenie‘ – Vplyv na emisie a znečisťovanie –
Vedľajšie jednotky, ktoré samotné nevypúšťajú skleníkové plyny – Článok 10a –
Prechodný režim bezodplatného pridelovania kvót – Vzorový dokument na získavanie údajov –
Upravená kvóta – Metóda výpočtu – Rozhodnutie 2011/278/EÚ – Článok 6 ods. 1 tretí
pododsek – Vývoz chladenia do subjektu patriaceho do odvetvia vystaveného vysokému riziku
úniku uhlíka“

Vo veci C-938/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný
rozhodnutím Verwaltungsgericht Berlin (Správny súd Berlín, Nemecko) zo 16. decembra 2019
a doručený Súdnemu dvoru 24. decembra 2019, ktorý súvisí s konaním:

Energieversorgungszentrum Dresden-Wilschdorf GmbH & Co. KG

proti

Bundesrepublik Deutschland,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan (spravodajca), predseda štvrtej komory C. Lycourgos,
sudca M. Ilešič,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Energieversorgungszentrum Dresden-Wilschdorf GmbH & Co. KG, v zastúpení: T. Heymann
a C. Telschow, Rechtsanwälte,

* Jazyk konania: nemčina.

- Bundesrepublik Deutschland, v zastúpení: I. Budde, J. Steegmann a A. Leskovar, splnomocnené zástupkyne,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a S. Eisenberg, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: G. Wils, B. De Meester a A. C. Becker, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 3. júna 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009 (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 63) (ďalej len „smernica 2003/87“), najmä jej článku 2 ods. 1 a článku 3 písm. e), kvóty „corrected eligibility ratio“ (upravená kvóta) uvedenej v Data Collection Template (vzorový dokument na získavanie údajov), dostupnom na internetovej stránke Európskej komisie, ako aj rozhodnutia Komisie z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelenia emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii (2011/278/EÚ) (Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1), najmä jeho článku 6 ods. 1.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Energieversorgungscenter Dresden-Wilschdorf GmbH & Co. Kg (ďalej len „EDW“) a Bundesrepublik Deutschland (Spolková republika Nemecko) vo veci žiadosti o bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov (ďalej len „emisné kvóty“) priemyselnej kogeneračnej elektrárni poháňanej plynovými motormi, v ktorej sa ako vedľajšie jednotky využívajú absorpčné chladiace zariadenia.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2003/87

- 3 Odôvodnenie 20 smernice 2003/87 znie takto:

„Táto smernica bude podporovať používanie energeticky výhodnejších technológií, vrátane technológie kombinovanej výroby tepla a elektrickej energie, produkciu menších emisií na jednotku výstupu, kým budúca smernica Európskeho parlamentu a Rady o podpore koprodukcie založenej na užitočnom dopyte po teple na vnútornom trhu s energiou bude špecificky podporovať technológiu spoločnej výroby tepla a energie[.]“

- 4 Článok 2 tejto smernice, nazvaný „Rozsah pôsobnosti“, v odseku 1 stanovuje:
- „Táto smernica sa vzťahuje na emisie z činností uvedených v prílohe I a skleníkové plyny uvedené v prílohe II.“
- 5 Článok 3 uvedenej smernice, nazvaný „Definície“, stanovuje:
- „Na účely tejto smernice sa používajú tieto definície:
- ...
- b) ‚emisie‘ znamenajú uvoľňovanie skleníkových plynov do atmosféry zo zdrojov v zariadení alebo uvoľňovanie plynov z lietadla vykonávajúceho leteckú činnosť uvedenú v prílohe I, ktoré boli špecifikované v súvislosti s touto činnosťou;
- ...
- e) ‚zariadenie‘ znamená stacionárnu technologickú jednotku, kde sa uskutočňuje jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I a akákoľvek iná priamo súvisiaca činnosť, ktorá má technické spojenie s činnosťami vykonávanými v danej prevádzk[ar]ni a ktorá by mohla mať vplyv na emisie a znečisťovanie;
- ...
- u) ‚výrobca elektrickej energie‘ je zariadenie, ktoré 1. januára 2005 alebo po tomto dátume vyrábalo elektrickú energiu na predaj tretím stranám a v ktorom sa nevykonáva žiadna činnosť uvedená v prílohe I okrem ‚spaľovania palív‘.“
- 6 Článok 8 smernice 2003/87 s názvom „Nadväznosť na smernicu 96/61/ES“ stanovuje:
- „Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že tam, kde zariadenia vykonávajú činnosti uvedené v prílohe I k smernici [Rady] 96/61/ES [z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. ES L 257, 1996, s. 26; Mim. vyd. 15/003, s. 80)], podmienky a postup na vydanie povolenia na emisie skleníkových plynov boli skoordované s tými, ktoré na vydanie povolenia stanovuje táto smernica. Požiadavky článkov 5, 6 a 7 tejto smernice možno zahrnúť do postupov ustanovených smernicou [96/61].“
- 7 Podľa článku 10a tejto smernice, nazvaného „Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania platné v celom Spoločenstve“, platí, že:
- „1. Do 31. decembra 2010 Komisia prijme plne harmonizované vykonávacie opatrenia pre celé Spoločenstvo na pridelovanie kvót...
- ...
- Opatreniami uvedenými v prvom pododseku sa v možnom rozsahu určia referenčné úrovne *ex ante* pre celé Spoločenstvo, aby sa zabezpečilo, že sa pridelovanie uskutoční spôsobom, ktorý nemotivuje k zvyšovaniu emisií, ale naopak motivuje k znižovaniu emisií skleníkových plynov a energeticky účinným technikám, pričom sa tam, kde sú k dispozícii príslušné zariadenia, zohľadnia najúčinnnejšie techniky, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysoko účinná

kogenerácia, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie CO₂. ...

...

3. S prihliadnutím na odseky 4 a 8 a bez ohľadu na článok 10c sa bezodplatné pridelovanie nesmie vzťahovať na výrobcov elektrickej energie, zariadenia na zachytávanie CO₂, potrubia na prepravu CO₂ alebo na úložiská CO₂.

4. V súvislosti s výrobou tepla alebo chladením sa bezodplatné kvóty pridelujú na diaľkové vykurovanie a vysokoúčinnú kogeneráciu v zmysle vymedzenia tohto pojmu v smernici [Európskeho parlamentu a Rady] 2004/8/ES [z 11. februára 2004 o podpore kogenerácie založenej na dopyte po využiteľnom teple na vnútornom trhu s energiou, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 92/42/EHS (Ú. v. EÚ L 52, 2004, s. 50; Mim. vyd. 12/003, s. 3),] s cieľom uspokojiť hospodársky odôvodnený dopyt. ...

...

11. S prihliadnutím na článok 10b predstavuje suma bezodplatne pridelených kvót podľa odsekov 4 až 7 tohto článku v roku 2013 80 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1. Bezodplatné pridelenie sa potom každý rok zníži o úmernú sumu, ktorej výsledkom bude 30 % bezodplatného pridelovania v roku 2020, s cieľom dosiahnuť ukončenie bezodplatného pridelovania v roku 2027.

12. S prihliadnutím na článok 10b, v roku 2013 a v každom nasledujúcom roku až do roku 2020 sa zariadeniam v odvetviach alebo pododvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, pridelia podľa odseku 1 bezodplatné kvóty vo výške 100 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1.

...“

8 Podľa článku 13 ods. 1 uvedenej smernice trvá tretie obdobie obchodovania osem rokov, a to od roku 2013 do roku 2020 (ďalej len „tretie obdobie obchodovania“).

Rozhodnutie 2011/278

9 Článok 3 rozhodnutia 2011/278, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, znie takto:

„Na účely tohto rozhodnutia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

a) ‚existujúce zariadenie‘ je každé zariadenie vykonávajúce jednu alebo viaceré činnosti uvedené v prílohe I k smernici [2003/87] alebo činnosť zahrnutú do systému Únie prvý raz v súlade s článkom 24 uvedenej smernice, ktoré:

i) získalo povolenie na emisie skleníkových plynov do 30. júna 2011, alebo

ii) skutočne funguje, získalo do 30. júna 2011 všetky príslušné environmentálne povolenia vrátane v prípade potreby povolenia ustanoveného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES [z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. EÚ L 24, 2008, s. 8)] a splnilo do 30. júna 2011 všetky ostatné kritériá určené vo vnútroštátnom právnom poriadku príslušného členského štátu, na základe čoho by zariadenie bolo oprávnené dostať povolenie na emisie skleníkových plynov;

...

- c) „podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla“ sú vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie, ktoré nepatria do rámca podzariadenia spojeného s referenčným produktom a súvisia s výrobou alebo dovozom zo zariadenia alebo z iného subjektu patriaceho do rámca systému Únie, alebo oboma, merateľného tepla:
- ktoré sa spotrebuje v rámci hraníc zariadenia na výrobu produktov, na výrobu mechanickej energie inej ako používanej na výrobu elektrickej energie, na vykurovanie alebo chladenie, s výnimkou spotreby na výrobu elektrickej energie, alebo
 - ktoré sa vyvezie do zariadenia alebo iného subjektu, ktorý nepatrí do rámca systému Únie okrem vývozu na výrobu elektrickej energie;

...“

- 10 Článok 6 tohto rozhodnutia s názvom „Rozdelenie na podzariadenia“ v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty na účely tohto rozhodnutia rozdelia každé zariadenie oprávnené na bezodplatné pridelenie emisných kvót podľa článku 10a smernice [2003/87] podľa požiadaviek na jedno alebo viaceré nasledujúce podzariadenia:

- a) podzariadenie spojené s referenčným produktom;
- b) podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla;
- c) podzariadenie spojené s referenčným štandardom paliva;
- d) podzariadenie spojené s emisiami z procesov.

Podzariadenia v najvyššej možnej miere zodpovedajú fyzickým častiam zariadenia.

V prípade podzariadení spojených s referenčným štandardom tepla, podzariadení spojených s referenčným štandardom paliva a podzariadení spojených s emisiami z procesov členské štáty jednoznačne rozlišujú na základe kódov NACE a Prodcom, či príslušný proces slúži alebo neslúži pre odvetvie alebo pododvetvie, ktoré sa považuje za odvetvie alebo pododvetvie, ktoré čelí vysokému riziku úniku uhlíka, ako sú určené v rozhodnutí [Komisie z 24. decembra 2009, ktorým sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES určuje zoznam odvetví a pododvetví, ktoré sa považujú za odvetvia a pododvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka (2010/2/EÚ) (Ú. v. EÚ L 1, 2010, s. 10)].

Ak zariadenie zahrnuté v systéme Únie vyprodukovalo a vyviezlo merateľné teplo do zariadenia alebo iného subjektu, ktoré nie sú zahrnuté v systéme Únie, členské štáty zastávajú názor, že príslušný proces podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla v prípade tohto tepla neslúži pre odvetvie alebo pododvetvie, ktoré sa považuje za odvetvie alebo pododvetvie, ktoré čelí vysokému riziku úniku uhlíka, ako sú určené v rozhodnutí [2010/2], okrem prípadu, keď je príslušný orgán presvedčený, že spotrebiteľ merateľného tepla patrí do odvetvia alebo pododvetvia, ktoré sa považuje za odvetvie alebo pododvetvie, ktoré čelí vysokému riziku úniku uhlíka, ako sú určené v rozhodnutí Komisie 2010/2/EÚ.“

11 Článok 7 tohto rozhodnutia, nazvaný „Získavanie základných údajov“, uvádza:

„1. Za každé existujúce zariadenie oprávnené na bezodplatné pridelovanie emisných kvót podľa článku 10a smernice [2003/87], vrátane zariadení, ktoré sa prevádzkujú len príležitostne, najmä zariadení, ktoré sa držia ako rezervné alebo pohotovostné, a zariadení prevádzkovaných sezónne, členské štáty za všetky roky obdobia od 1. januára 2005 do 31. decembra 2008, alebo podľa potreby od 1. januára 2009 do 31. decembra 2010, počas ktorých sa zariadenie prevádzkovalo, získavajú od prevádzkovateľa všetky príslušné informácie a údaje týkajúce sa každého parametra uvedeného v prílohe IV.

...

5. Členské štáty získavajú, zaznamenávajú a dokumentujú údaje spôsobom, ktorý umožňuje ich primerané využívanie príslušným orgánom.

Členské štáty môžu vyžadovať, aby prevádzkovateľ používal elektronický vzor, alebo môžu stanoviť formát súboru na predkladanie údajov. Členské štáty však akceptujú používanie elektronického vzoru alebo špecifikácie formátu súboru uverejnených Komisiou na účel získavania údajov podľa tohto článku, okrem prípadov, ak vzor alebo špecifikácia formátu súboru členského štátu vyžaduje minimálne rovnaké vstupné údaje.

...“

12 Článok 9 smernice 2011/278 s názvom „Historická úroveň činnosti“ v odseku 3 stanovuje:

„Historická úroveň činnosti v súvislosti s teplom predstavuje stredný ročný historický dovoz zo zariadenia, ktoré patrí do rámca systému Únie, produkcia, alebo oboje, počas základného obdobia, merateľného tepla spotrebovaného v rámci hraníc zariadenia na výrobu produktov, na produkciu mechanickej energie inej ako používanej na výrobu elektrickej energie, na vykurovanie alebo chladenie, s výnimkou spotreby na výrobu elektrickej energie, alebo vyvezeného do zariadení alebo iného subjektu, ktoré nepatria do rámca systému Únie okrem vývozu na výrobu elektrickej energie, vyjadreného v terajouloch za rok.“

13 Podľa článku 10 tohto rozhodnutia, nazvaného „Pridelovanie kvót na úrovni zariadení“:

„1. Členské štáty na základe údajov získaných v súlade s článkom 7 vypočítajú za každý rok množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených od roku 2013 každému existujúcemu zariadeniu na ich území v súlade s odsekmi 2 až 8.

2. Na účel tohto výpočtu členské štáty najprv určia predbežné ročné množstvo bezodplatne pridelených emisných kvót samostatne pre každé podzariadenie, a to takto:

...

b) v prípade:

- i) podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla zodpovedá predbežné ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na daný rok referenčnej úrovni referenčného štandardu tepla za merateľné teplo podľa prílohy I, vynásobenej historickou úrovňou činnosti v súvislosti s teplom za spotrebu merateľného tepla;

...“

Rozhodnutia 2010/2 a 2014/746/EÚ

- 14 Bod 1.4 prílohy rozhodnutia 2010/2 uvádza medzi odvetviami, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, výrobu elektrónok, trubíc a iných elektronických súčiastok, ktorá zodpovedá kódu 3210 všeobecnej nomenklatúry ekonomických činností v Európskych spoločenstvách (NACE).
- 15 Bod 1.1 prílohy rozhodnutia Komisie z 27. októbra 2014, ktorým sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES určuje zoznam odvetví a pododvetví, ktoré sa považujú za odvetvia a pododvetvia vystavené vysokému riziku úniku uhlíka medzi rokmi 2015 až 2019 (2014/746/EÚ) (Ú. v. EÚ L 308, 2014, s. 114), ktorým bolo zrušené rozhodnutie 2010/2, tiež uvádza medzi odvetviami, ktoré sú vystavené takémuto riziku výrobu elektronických komponentov, ktorá v súčasnosti zodpovedá kódu 2611 NACE.

Delegované nariadenie (EÚ) 2019/331

- 16 Súčasťou delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/331 z 19. decembra 2018, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii (Ú. v. EÚ L 59, 2019, s. 8), je príloha VII s názvom „Metódy monitorovania údajov“. Bod 7 tejto prílohy s názvom „Pravidlá určovania čistého merateľného tepla“ obsahuje bod 7.1, nazvaný „Zásady“, ktorý v štvrtom odseku stanovuje:

„Keď sa teplo používa na zabezpečovanie chladenia prostredníctvom procesu absor[p]čného chladenia, tento proces chladenia sa považuje za proces spotrebúvajúci teplo.“

Smernica 96/61

- 17 Smernica 96/61, ktorá bola zrušená a nahradená smernicou 2008/1, uvádzala v článku 2 s názvom „Definície“ toto:

„Na účely tejto smernice [sa používajú tieto vymedzenia pojmov – *neoficiálny preklad*]:

...

2. ‚znečisťovanie životného prostredia‘ – priame alebo nepriame zavedenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku ako výsledku ľudskej činnosti do ovzdušia, vody alebo pôdy, ktoré môže byť škodlivé ľudskému zdraviu alebo kvalite životného prostredia, alebo ktoré môžu spôsobiť poškodenie hmotného majetku alebo znehodnotiť, alebo zasahovať do priaznivého stavu, alebo iného legitímneho využívania životného prostredia;

3. ‚zariadenie‘ – stacionárna technická jednotka, kde sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I a všetky ostatné priamo s tým spojené činnosti, ktoré majú technickú nadväznosť na činnosti vykonávané na tomto mieste a ktoré by mohli mať vplyv na emisie a znečisťovania životného prostredia;

...

5. ‚emisia‘ – priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy;

...“

Smernica 2010/75

18 Z odôvodnenia 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 2010, s. 17) vyplýva, že touto smernicou bolo prepracovaných sedem smerníc, medzi ktoré patrí aj smernica 2008/1.

19 Článok 3 smernice 2010/75 s názvom „Vymedzenie pojmov“ stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

2. ‚znečisťovanie‘ je priame alebo nepriame zavedenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku do ovzdušia, vody alebo pôdy v dôsledku ľudskej činnosti, ktoré môže byť škodlivé pre ľudské zdravie alebo kvalitu životného prostredia, spôsobiť poškodenie hmotného majetku, alebo znehodnotiť či narušiť harmóniu životného prostredia a iné legitímne využívanie životného prostredia;

3. ‚zariadenie‘ je stacionárna technická jednotka, v ktorej sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I alebo v prílohe VII časť 1 a všetky ostatné priamo s tým spojené činnosti na tom istom mieste, ktoré majú technickú nadväznosť na činnosti uvedené v uvedených prílohách a ktoré by mohli mať vplyv na emisie a znečisťovanie;

4. ‚emisia‘ je priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy;

...“

Nemecké právo

20 § 4 Bundes-Immissionsschutzgesetz (spolkový zákon o ochrane pred emisiami) z 15. marca 1974 (BGBl. 1974 I, s. 721, ďalej len „BImSchG“) v znení zo 17. mája 2013 (BGBl. 2013 I, s. 1274) (ďalej len „BImSchG“) s názvom „Povolenie“ v odseku 1 stanovuje:

„Výstavba a prevádzka zariadení, ktoré z dôvodu svojich špecifických vlastností alebo prevádzky môžu mať obzvlášť škodlivé účinky na životné prostredie, ohroziť, vážne poškodiť alebo zvlášť obťažovať miestne spoločenstvo alebo okolie..., podliehajú povoleniu...“

21 § 2 Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz (zákon o obchodovaní s emisnými kvótami skleníkových plynov) z 21. júla 2011, (BGBl. 2011 I, s. 1475, ďalej len „TEHG“) s názvom „Pôsobnosť“ stanovuje:

„1. Tento zákon sa vzťahuje na emisie skleníkových plynov uvedené v prílohe 1 časti 2, ktoré sú výsledkom v nej uvedených činností. Tento zákon sa vzťahuje na zariadenia uvedené v prílohe 1 časti 2, aj keď tvoria časti alebo vedľajšie jednotky zariadenia, ktoré nie je uvedené v prílohe 1 časti 2.“

2. Pre zariadenia uvedené v prílohe 1 časti 2 bodoch 2 až 31 sa pôsobnosť tohto zákona vzťahuje na všetky

(1) časti zariadenia a etapy procesu potrebné na prevádzku a

(2) vedľajšie zariadenia, ktoré majú priestorové a prevádzkové spojenie s časťami zariadenia a etapami procesu uvedenými v bode 1 a ktoré môžu prispieť k tvorbe skleníkových plynov uvedených v prílohe 1 časti 2.

Prvá veta sa primerane vzťahuje na spaľovacie jednotky uvedené v prílohe 1 časti 2 bode 1.

...

4. Pokiaľ zariadenia uvedené v prílohe 1 časti 2 bodoch 2 až 30 podliehajú povoleniu v súlade s § 4 ods. 1 treťou vetou BImSchG, potom sú pre vymedzenie hraníc zariadení uvedených v odsekoch 2 a 3 rozhodujúce špecifikácie v povolení zariadenia udelenom v súlade s BImSchG. Prvá veta sa primerane uplatňuje na spaľovacie jednotky uvedené v prílohe 1 časti 2 prvom bode. V prípadoch uvedených v odseku 1 druhej vete sa prvá veta uplatňuje primerane, pokiaľ ide o špecifikácie uvedené v povolení udelenom v súlade s BImSchG pre časti zariadení alebo vedľajšie zariadenia.“

22 § 4 TEHG s názvom „Povolenie emisií“ uvádza:

„1. Prevádzkovateľ zariadenia je povinný získať povolenie na emisie skleníkových plynov generované činnosťou uvedenou v prílohe 1 časti 2 bodoch 1 až 32. Povolenie musí udeliť príslušný orgán na základe žiadosti prevádzkovateľa zariadenia, ak je tento orgán schopný zistiť údaje uvedené v odseku 3 na základe dokumentov predložených so žiadosťou.

...

4. Pre zariadenia, pre ktoré bolo povolenie vydané pred 1. januárom 2013 v súlade s ustanoveniami BImSchG, sa za povolenie udelené v súlade s odsekom 1 považuje povolenie vydané v súlade s právnymi predpismi o ochrane pred emisiami. V prípade uvedenom v prvej vete však môže prevádzkovateľ zariadenia požiadať aj o samostatné povolenie v súlade s odsekom 1. V takom prípade sa prvá veta uplatňuje iba do udelenia samostatného povolenia.“

23 § 9 TEHG s názvom „Pridelenie bezodplatných emisných kvót prevádzkovateľom zariadení“ v odseku 2 stanovuje:

„Pridelenie bezodplatných emisných kvót je podmienené podaním žiadosti na príslušný orgán. ...“

24 § 34 TEHG v znení z 18. januára 2019 (BGB1. 2019 I, s. 37) s názvom „Prechodné ustanovenia pre prevádzkovateľov zariadení“ v odseku 1 stanovuje:

„1. Pre uvoľňovanie skleníkových plynov pri činnostiach v zmysle prílohy 1 sa na obdobie obchodovania 2013 – 2020 naďalej uplatňujú ustanovenia § 1 až § 36 v znení platnom a účinnom do 24. januára 2019.“

25 § 2 Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020 (nariadenie o pridelovaní emisných kvót skleníkových plynov na obdobie obchodovania 2013 až 2020) z 26. septembra 2011 (BGBl. 2011 I, s. 1921), nazvaný „Vymedzenie pojmov“, uvádza v bode 30 s názvom „Pridelovací prvok spojený s referenčným štandardom tepla“ toto:

„Všetky vstupy, výstupy a s nimi súvisiace emisie, na ktoré sa nevzťahuje pridelovací prvok v zmysle bodu 28 a ktoré súvisia s výrobou merateľného tepla alebo jeho dovozom zo zariadenia, ktoré patrí do pôsobnosti [TEHG], pokiaľ teplo nebolo ani vyrobené z elektrickej energie, ani nevzniklo pri výrobe kyseliny dusičnej a ani sa nespotrebovalo na účely výroby elektrickej energie, ani nebolo vyvezené na účely výroby elektrickej energie, a pokiaľ sa toto teplo:

- a) spotrebúva v zariadení, a to s výnimkou pridelovacieho prvku v zmysle bodu 28 na účely výroby výrobkov, výroby mechanickej energie alebo na vykurovanie alebo chladenie, alebo
- b) sa vracia do zariadení a ďalších aparátov, ktoré nepatria do pôsobnosti [TEHG].“

26 § 3 nariadenia o pridelovaní emisných kvót skleníkových plynov na obdobie obchodovania 2013 až 2020, nazvaný „Tvorba pridelovacích prvkov“, stanovuje:

....

2. Na účely vymedzenia prvku pridelovania uvedeného v odseku 1 bode 2 sa dodávka merateľného tepla do distribučnej sústavy tepla považuje za dodávku do iného zariadenia v zmysle § 2 bodu 30 písm. b). ...

3. Pokiaľ ide o pridelovacie prvky uvedené v odseku 1 bodoch 2 až 4, žiadateľ musí vytvoriť samostatné pridelovacie prvky pre proces výroby produktov, ktoré sa týkajú odvetví vystavených riziku úniku a pre iné postupy. ...

4. Pokiaľ ide o pridelovacie prvky spojené s referenčným štandardom tepla, pri pripisovaní samostatným pridelovacím prvkom v zmysle odseku 3 je potrebné postupovať takto:

(1) V prípade priameho dodávania tepla zákazníkovi, ktorý nepatrí do pôsobnosti TEHG, musí byť toto teplo pripísané odvetviám vystaveným riziku úniku, a to v rozsahu, v akom prevádzkovateľ preukáže, že zákazník patrí do odvetvia vystaveného riziku úniku; vo zvyšnej časti sa musí teplo pripísať odvetviám, ktoré nie sú vystavené riziku úniku.

(2) V prípade dodávky tepla do distribučných sústav tepla je potrebné odvetviám vystaveným riziku úniku pripísať podiel celkového množstva dodaného tepla, ktorý zodpovedá podielu tepla dodaného zákazníkovi z odvetví vystavených riziku úniku z celkového tepla, ktoré dodal prevádzkovateľ sústavy v príslušnom období dodávania v súlade s článkom 8 ods. 1; vo zvyšnej časti musí byť toto teplo pripísané odvetviám, ktoré nie sú vystavené riziku úniku.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 27 EDW, žalobkyňa vo veci samej, prevádzkuje vysoko výkonnú priemyselnú kogeneračnú elektráreň poháňanú plynovými motormi, ktorá podlieha systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov na úrovni Európskej únie (ďalej len „SOEK“). Táto kogeneračná elektráreň zahŕňa ako vedľajšie jednotky chladiace zariadenia, a to najmä absorpčné chladiace zariadenia (ďalej len „chladiace zariadenia“), ktoré premieňajú teplo na chladenie. Tieto chladiace zariadenia nevypúšťajú skleníkové plyny.
- 28 Uvedená kogeneračná elektráreň zásobuje výlučne továreň na výrobu polovodičov Global Foundries, ktorá nepatrí spoločnosti EDW. Činnosť spoločnosti Global Foundries, na ktorú sa nevzťahuje SOEK, patrí podľa rozhodnutí 2010/2 a 2014/746 do odvetvia, ktoré je vystavené vysokému riziku úniku uhlíka.
- 29 Kogeneračná elektráreň konkrétne vyrába horúcu vodu s teplotou 80 °C a vodnú paru. Z kotlov sa táto horúca voda s teplotou 80 °C dodáva jednak priamo spoločnosti Global Foundries a jednak sa spolu s vodnou parou dodáva do chladiacich zariadení v kogeneračnej elektrárni. Tieto chladiace zariadenia poskytujú spoločnosti Global Foundries chladenie na výrobu polovodičov, a to vo forme vody s teplotou 5 °C alebo 11 °C. Z tepla, ktoré sa uvoľňuje z chladiacich zariadení, ako aj použitím tepla, ktoré sa vo forme vody s teplotou 11 °C alebo 17 °C vracia do týchto zariadení z chladiaceho okruhu spoločnosti Global Foundries, sa vyrába aj vlažná voda s teplotou 32 °C.
- 30 Na účely udelenia povolenia vyžadovaného BImSchG sa na kogeneračnú elektráreň a jej vedľajšie jednotky z dôvodu hlukových emisií spôsobených fungovaním týchto jednotiek nazerá tak, že tvoria jedno a to isté zariadenie.
- 31 EDW podala 19. januára 2012 žiadosť o bezodplatné pridelenie emisných kvót na Deutsche Emissionshandelsstelle (Nemecká správa pre obchodovanie s emisnými kvótami, ďalej len „DEHSt“), ktorá jej na základe ustanovení týkajúcich sa podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla rozhodnutím zo 17. februára 2014 udelila 63 770 bezodplatných emisných kvót a rozhodnutím o sťažnosti z 28. apríla 2017 jej udelila 14 497 dodatočných emisných kvót.
- 32 V rozhodnutí o pridelení a rozhodnutí o sťažnosti DEHSt predovšetkým zastávala názor, že absorpčné chladiace zariadenia sú súčasťou zariadenia EDW, na ktoré sa vzťahuje SOEK. Okrem toho zamietla uplatnenie režimu uplatniteľného na odvetvia alebo pododvetvia považované za vystavené vysokému riziku úniku uhlíka na chladenie, ktoré chladiace zariadenia poskytujú spoločnosti Global Foundries. DEHSt navyše odmietla priznať nároky za tok tepla, tvorený vlažnou vodou s teplotou 32 °C, keďže teplo je výsledkom energie uvoľnenej pri prevádzke chladiacich zariadení. Od množstiev tepla požadovaného spoločnosťou EDW tiež odpočítala dovoz tepla zo zariadenia nepodliehajúceho systému SOEK.
- 33 EDW svojou žalobou podanou 1. júna 2017 na Verwaltungsgericht Berlin (Správny súd Berlín, Nemecko) trvala na svojej žiadosti o bezodplatné pridelenie 121 013 dodatočných emisných kvót.
- 34 Vnútroštátny súd sa domnieva, že riešenie sporu, ktorý mu bol predložený, závisí v prvom rade od otázky, či je so smernicou 2003/87, a najmä s článkom 2 ods. 1 a článkom 3 písm. e) tejto smernice, zlučiteľná vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že na účely vymedzenia hraníc zariadení podliehajúcich systému SOEK je v prípade potreby potrebné zohľadniť špecifikácie týchto zariadení, ako sú uvedené v povolení udelenom na základe iných vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa znečisťovania, čo môže mať za následok, že sa do ohraničenia týchto

zariadení, ako je vymedzené, zahrnú také vedľajšie jednotky, ako sú chladiace zariadenia, o ktoré ide vo veci samej, ktoré nevyklúčujú skleníkové plyny. Uvedený súd uvádza, že otázka, či tieto chladiace stroje spadajú alebo nespádajú do vymedzenia hraníc zariadenia podliehajúceho systému SOEK, o ktoré ide vo veci samej, má vplyv na množstvo bezodplatných emisných kvót, ktoré sa majú prideliť spoločnosti EDW.

- 35 Vnútroštátny súd ďalej kladie otázku, pokiaľ ide o podmienky, podľa ktorých sa prideluje množstvo bezodplatných emisných kvót podzariadeniam spojeným s referenčným štandardom tepla. Pýta sa najmä, ako treba vzhľadom na teplo dovezené zo zariadení, ktoré nepodliehajú systému SOEK, vypočítať a uplatniť upravenú kvótu uvedenú vo vzorovom dokumente na získavanie údajov, a najmä, či je potrebné prijať celkový prístup k toku tepla dotknutého zariadenia alebo či je možné rozlíšiť tieto rôzne toky na účely pripísania tohto dovozu tepla.
- 36 Napokon sa tento súd pýta na podmienky uplatňovania režimu uplatniteľného na odvetvia alebo pododvetvia, ktoré sa považujú za vystavené vysokému riziku úniku uhlíka podľa článku 6 ods. 1 tretieho pododseku rozhodnutia 2011/278, pokiaľ ide o chladenie, ktoré vyrába spoločnosť EDP a dodáva ho spoločnosti Global Foundries.
- 37 Za týchto okolností Verwaltungsgericht Berlin (Správny súd Berlín) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 2 ods. 1 smernice 2003/87/ES vykladať v tom zmysle, že nebráni ustanoveniu, akým je § 2 ods. 4 prvá veta [TEHG], ktoré stanovuje, že zariadenie povolené v súlade s [BImSchg] podlieha takisto [SOEK], pokiaľ sa povolenie vzťahuje aj na vedľajšie zariadenia, ktoré nevyplúšťajú skleníkové plyny?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Vyplýva z kritérií na výpočet upravenej kvóty... stanovených [vo vzorovom dokumente na získavanie údajov] vypracovanom Komisiou, ktoré sú pre členské štáty záväzné, že v prípade tepla dovezeného zo zariadení, ktoré nepodliehajú systému obchodovania s emisnými kvótami, sa kvóta musí uplatniť na celkové teplo vyrobené v zariadení, na ktoré sa vzťahuje [SOEK], a to aj vtedy, keď je možné dovezené teplo jednoznačne priradiť k jednému alebo viacerým identifikovaným a osobitne započítaným tokom tepla alebo k interným spotrebám tepla v zariadení?

3. Má sa článok 6 ods. 1 tretí pododsek rozhodnutia 2011/278/EÚ vykladať v tom zmysle, že rozhodujúci tepelný proces podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla sa týka odvetvia alebo pododvetvia, ktoré sa považuje za vystavené vysokému riziku úniku uhlíka v súlade s rozhodnutím 2010/2/EÚ, ak sa toto teplo používa na výrobu chladu a chlad sa spotrebúva v zariadení, ktoré nepodlieha systému obchodovania s emisnými kvótami v odvetví alebo pododvetví vystavenom vysokému riziku úniku uhlíka?

Závisí uplatnenie článku 6 ods. 1 tretieho pododseku rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ od toho, či je, alebo nie je chlad vyrobený vnútri hraníc zariadenia podliehajúceho systému obchodovania s emisnými kvótami?“

Konanie na Súdnom dvore

- 38 Vnútroštátny súd požiadal Súdny dvor, aby o tejto veci rozhodol v skrátenej konaní v súlade s článkom 105 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
- 39 Na podporu svojho návrhu vnútroštátny súd uviedol, že podľa judikatúry nemeckých súdov nároky na bezodplatné emisné kvóty strácajú platnosť, ak sa nestanú predmetom rozhodnutia o pridelení kvót do 30. apríla roku nasledujúceho po uplynutí tretieho obchodovacieho obdobia, keďže neexistujú ustanovenia, ktoré by umožňovali ich prenesenie do štvrtého obdobia obchodovania. Pokiaľ je teda takýto výklad v súlade s právom Únie, EDW by mohla v prípade, že by do 30. apríla 2021 nebolo došlo k prijatiu právoplatného rozhodnutia, stratiť dodatočné bezodplatné emisné kvóty, ktorých sa domáha. Okrem toho vnútroštátny súd uvádza, že táto otázka vzniká v dosť veľkom počte vecí, ktoré prejednáva.
- 40 Podľa článku 105 ods. 1 rokovacieho poriadku môže predseda Súdneho dvora na návrh vnútroštátneho súdu, alebo výnimočne aj bez návrhu, ak si povaha veci vyžaduje jej prejednanie bez zbytočného odkladu, po vypočutí sudcu spravodajcu a generálneho advokáta rozhodnúť, že prejudiciálne konanie prebehne v skrátenej konaní odchyľne od ustanovení uvedeného rokovacieho poriadku.
- 41 Predseda Súdneho dvora rozhodol 22. januára 2020 po vypočutí sudcu spravodajcu a generálneho advokáta o zamietnutí návrhu vnútroštátneho súdu na to, aby Súdny dvor o tejto veci rozhodol v skrátenej konaní.
- 42 Toto rozhodnutie bolo odôvodnené skutočnosťou, že dôvody uvádzané vnútroštátnym súdom nemohli preukázať, že podmienky stanovené v článku 105 ods. 1 rokovacieho poriadku boli v prejednávanej veci splnené [pozri analogicky rozsudok z 25. februára 2021, Gmina Wrocław (Zmena užívacieho práva), C-604/19, EU:C:2021:132, bod 45 a citovanú judikatúru].
- 43 Z judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že samotný záujem osôb podliehajúcich súdnej právomoci, hoci je určite legitímny, čo možno najrýchlejšie určiť rozsah práv, ktoré im vyplývajú z práva Únie, nie je takej povahy, aby preukázal existenciu výnimočnej okolnosti v zmysle článku 105 ods. 1 rokovacieho poriadku [uznesenie predsedu Súdneho dvora z 18. januára 2019, VW (Právo na prístup k obhajcovi v prípade nedostavenia sa na súd), C-659/18, neuvyverejnené, EU:C:2019:45, bod 7 a citovaná judikatúra].
- 44 V tejto súvislosti okolnosť, že EDW podala žalobu 1. júna 2017, teda viac než dva a pol roka predtým, ako sa vnútroštátny súd rozhodol podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania, relativizuje naliehavosť sporu vo veci samej (pozri analogicky uznesenie predsedu Súdneho dvora z 18. januára 2019, Adusbef a i., C-686/18, neuvyverejnené, EU:C:2019:68, bod 15, ako aj citovanú judikatúru).
- 45 Podľa ustálenej judikatúry navyše platí, že na odôvodnenie použitia skrátenej súdneho konania sa nestačí odvolávať len na hospodárske záujmy, a to akokoľvek dôležité a legitímne [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. februára 2021, Gmina Wrocław (Zmena užívacieho práva), C-604/19, EU:C:2021:132, bod 46 a citovanú judikatúru].
- 46 Navyše treba poznamenať, že samotný vysoký počet osôb alebo právnych situácií potenciálne dotknutých rozhodnutím, ktoré vnútroštátny súd bude musieť vydať po tom, ako sa obrátil s prejudiciálnym návrhom na Súdny dvor, nepredstavuje výnimočnú okolnosť, ktorá by mohla

odôvodniť použitie skráteného konania [pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. decembra 2020, Staatsanwaltschaft Wien (Sfalšované prevodné príkazy), C-584/19, EU:C:2020:1002, bod 36 a citovanú judikatúru].

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 47 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 2 ods. 1 a článok 3 písm. e) smernice 2003/87 majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje zahrnúť do vymedzenia hraníc zariadenia podliehajúceho systému ETS vedľajšie jednotky, ktoré nevypúšťajú skleníkové plyny.
- 48 V prejednávanej veci vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej stanovuje, že vymedzenie hraníc zariadenia, pokiaľ ide o uplatňovanie systému ETS, sa stanovuje v súlade so špecifikáciami uvedenými v povolení udelenom tomuto zariadeniu na základe inej vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa znečisťovania. Z tohto dôvodu boli chladiace zariadenia, o ktoré ide vo veci samej, ktoré nevypúšťajú skleníkové plyny, na účely tohto povolenia zahrnuté do vymedzenia hraníc zariadenia, a to na základe ich hlukových emisií.
- 49 Treba pripomenúť, že článok 3 písm. e) tejto smernice definuje pojem „zariadenie“ ako stacionárnu technickú jednotku, v ktorej sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I a všetky ostatné priamo s tým spojené činnosti, ktoré majú technickú nadväznosť na činnosti vykonávané na tom istom mieste a ktoré by mohli mať vplyv na emisie a znečisťovanie.
- 50 V dôsledku toho platí, že keďže v jednotkách, ako sú chladiace zariadenia, o ktoré ide vo veci samej, neprebíha žiadna činnosť uvedená v tejto prílohe I, môžu byť zahrnuté do zariadenia patriaceho do systému ETS len vtedy, ak ich činnosť priamo súvisí s činnosťou uvedenou v uvedenej prílohe I, ktorá prebieha v zariadení, a ak sa táto priama súvislosť zhmotní do existencie technického prepojenia takým spôsobom, že spojenie medzi dotknutými činnosťami prispieva k celistvosti kompletného technického postupu činnosti, na ktorú sa vzťahuje príloha I tejto istej smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2021, Granarolo, C-617/19, EU:C:2021:338, body 42 a 45).
- 51 V prípade, že sú tieto kritériá splnené, treba ďalej poznamenať, pokiaľ ide o tretie kritérium týkajúce sa skutočnosti, že predmetná činnosť musí mať vplyv na emisie a znečisťovanie, že podľa článku 2 ods. 1 smernice 2003/87, ktorý vymedzuje rozsah jej pôsobnosti, sa táto smernica vzťahuje na „emisie“ skleníkových plynov uvedených v jej prílohe II, medzi ktoré patrí CO₂, vyplývajúci „z činností uvedených v prílohe I“ uvedenej smernice (rozsudok z 20. júna 2019, ExxonMobil Production Deutschland, C-682/17, EU:C:2019:518, bod 47 a citovaná judikatúra).
- 52 Súdny dvor tak už rozhodol, že činnosti uvedené v danej prílohe I patria do pôsobnosti tejto smernice, a teda do systému SOEK, len ak produkujú „emisie“ skleníkových plynov vymenované v tejto prílohe II (rozsudok z 28. februára 2018, Trinseo Deutschland, C-577/16, EU:C:2018:127, bod 45).
- 53 V tejto súvislosti treba poznamenať, že je pravda, že normotvorca Únie tým, že stanovil, že do zariadenia možno zahrnúť činnosti priamo súvisiace s činnosťou uvedenou v prílohe I smernice 2003/87, ktoré v zariadení prebiehajú, stanovil, že do systému SOEK môžu

patriť činnosti, ktoré nespĺňajú podmienky, ktorými je vymedzená pôsobnosť tejto smernice, a najmä tie, ktoré nie sú uvedené v tejto prílohe I (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júna 2016, Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ, C-158/15, EU:C:2016:422, body 28 a 29).

- 54 Z toho však nemožno vyvodiť, že tretie kritérium stanovené v článku 3 písm. e) uvedenej smernice je splnené, ak predmetná činnosť síce produkuje emisie a znečistenie, ale nevypúšťa skleníkové plyny vymenované v prílohe II tej istej smernice.
- 55 Podľa článku 3 písm. b) smernice 2003/87 sú „emisie“ na účely tejto smernice definované ako uvoľňovanie skleníkových plynov do atmosféry zo zdrojov v zariadení. Zo samotného znenia tohto ustanovenia tak vyplýva, že „emisia“ v jeho zmysle predpokladá uvoľňovanie skleníkového plynu do atmosféry (uznesenie zo 6. februára 2019, Solvay Chemicals, C-561/18, EU:C:2019:101, bod 25 a citovaná judikatúra).
- 56 V dôsledku toho sa emisie, ako aj znečisťovanie uvedené v článku 3 písm. e) tejto smernice musia vykladať s prihliadnutím na takúto definíciu, a môžu sa teda týkať iba skleníkových plynov uvedených v prílohe II predmetnej smernice.
- 57 Z toho vyplýva, že hlukové emisie spôsobené prevádzkou chladiacich zariadení, o ktoré ide vo veci samej, nespĺňajú tretie kritérium týkajúce sa vplyvu na emisie a znečisťovanie, ako požaduje tento článok 3 písm. e) smernice 2003/87. Preto sa nemožno domnievať, že z tohto dôvodu je možné tieto chladiace zariadenia považovať za súčasť jedného a toho istého zariadenia na účely uplatňovania systému SOEK.
- 58 V dôsledku toho takéto chladiace zariadenia nemožno považovať za zahrnuté do zariadenia podliehajúceho systému SOEK len preto, že ako stanovuje vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej, z dôvodu hlukových emisií sa na ne nazerá tak, že spadajú do vymedzenia hraníc zariadenia, pokiaľ ide o povolenie udelené na základe inej vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa znečisťovania.
- 59 Treba spresniť, že tento záver nemožno spochybníť tvrdením nemeckej vlády, podľa ktorého vzhľadom na vôľu normotvorcu Únie uplatniť v článku 3 písm. e) smernice 2003/87 v podstate tú istú definíciu pojmu „zariadenie“ podľa tejto smernice 2003/87, ako je definícia platná v právnej úprave Únie týkajúcej sa integrovanej prevencie a kontroly znečisťovania životného prostredia, konkrétne v smerniciach 96/61 a 2010/75, je možné na účely uplatnenia SOEK použiť vymedzenie hraníc dotknutého zariadenia, ktoré už bolo stanovené na základe vnútroštátnej právnej úpravy, ktorou sa vykonávajú tieto posledné dve uvedené smernice.
- 60 Po prvé treba konštatovať, že hoci článok 8 smernice 2003/87 skutočne stanovuje, že členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že v prípade, že zariadenia vykonávajú činnosti uvedené v prílohe I k smernici 96/61, naposledy nahradenej smernicou 2010/75, budú podmienky a postup na vydanie povolenia na emisie skleníkových plynov skordinované s podmienkami, ktoré na vydanie povolenia stanovuje smernica 96/61.
- 61 Toto ustanovenie procesnej povahy však nemôže zmeniť hmotnoprávne podmienky upravujúce uplatňovanie SOEK, najmä pokiaľ ide o určenie zariadení, na ktoré sa vzťahuje.

- 62 Po druhé treba v tejto súvislosti poznamenať, že tým, že smernica 96/61 v článku 2 bodoch 2 a 5 a smernica 2010/75 v článku 3 ods. 2 a 4 stanovujú, že na jednej strane sa pojem „znečisťovanie“ považuje za priame alebo nepriame zavedenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku do ovzdušia, vody alebo pôdy v dôsledku ľudskej činnosti, ktoré môže byť škodlivé pre ľudské zdravie alebo kvalitu životného prostredia, spôsobíť poškodenie hmotného majetku, alebo znehodnotiť či narušiť harmóniu životného prostredia a iné legitímne využívanie životného prostredia, a na druhej strane je pojem „emisi[e]“ definovaný ako priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy, sú tieto smernice založené na širšom prístupe k týmto pojmom, než je prístup, ktorý prevažuje v rámci smernice 2003/87.
- 63 Prijatie tvrdenia nemeckej vlády uvedeného v bode 59 tohto rozsudku by preto malo za následok, že hranice systému SOEK, stanovené normotvorcom Únie, by v tomto prípade v súvislosti s emisiou skleníkových plynov boli zbavené potrebného účinku, a teda, ako uviedol generálny advokát v bode 49 svojich návrhov, by došlo k porušeniu rôznych cieľov, ktoré chcel uvedený normotvorca sledovať na jednej strane na základe smernice 2003/87 a na druhej strane na základe smernice 96/61 a 2010/75.
- 64 Treba pritom spresniť, že s výhradou tohto obmedzenia na emisie a znečisťovanie týkajúce sa skleníkových plynov uvedených v prílohe II smernice 2003/87, zo znenia článku 3 písm. e) tejto smernice vyplýva, že nie je potrebné striktno vykladať podmienky, za ktorých možno tretie kritérium uvedené v tomto článku považovať za splnené.
- 65 Na jednej strane totiž toto ustanovenie nevyžaduje, aby samotné dotknuté činnosti produkovali skleníkové plyny, ale vyžaduje len, aby v tejto súvislosti mali nejaký vplyv. Na druhej strane pokiaľ ide o to, že stačí, aby činnosť mohla mať takýto vplyv, toto kritérium nevyžaduje konštatovanie skutočného vplyvu na emisie a znečisťovanie, ale len to, aby bolo možné preukázať možnosť takéhoto vplyvu.
- 66 Z toho vyplýva, že pokiaľ sú splnené ostatné kritériá stanovené v článku 3 písm. e) smernice 2003/87, činnosť, ktorá môže ovplyvniť úroveň emisií skleníkových plynov z činnosti spadajúcej pod prílohu I tejto smernice, môže byť zahrnutá do vymedzenia hraníc toho istého zariadenia ako posledná uvedená činnosť.
- 67 Tento výklad je potvrdený cieľmi, ktoré sleduje SOEK. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom smernice 2003/87 je vytvoriť systém obchodovania s emisnými kvótami, ktorý smeruje k zníženiu emisií týchto skleníkových plynov do atmosféry na úroveň, ktorá zabráni nebezpečnému antropogénnemu zasahovaniu do klimatického systému a ktorého konečným cieľom je ochrana životného prostredia (rozsudok z 3. decembra 2020, *Ingredion Germany C-320/19*, EU:C:2020:983, bod 38 a citovaná judikatúra).
- 68 Tento systém vychádza z ekonomickej logiky, ktorá sa snaží podnietiť každého účastníka systému vypúšťať nižšie množstvo skleníkových plynov ako kvóty, ktoré mu boli pôvodne pridelené, aby mohol postúpiť nadbytok inému účastníkovi, ktorý vyprodukoval vyššie množstvo emisií než pridelené kvóty (rozsudok z 3. decembra 2020, *Ingredion Germany C-320/19*, EU:C:2020:983, bod 39 a citovaná judikatúra).
- 69 V súvislosti s dosahovaním týchto cieľov treba uviesť, ako vyplýva z odôvodnenia 20 a článku 10a ods. 1 smernice 2003/87, že jej cieľom je podporovať znižovanie emisií skleníkových plynov a zlepšovať energetickú účinnosť využívaním najúčinnějších techník (pozri v tomto zmysle

rozsudky z 18. januára 2018, INEOS, C-58/17, EU:C:2018:19, bod 43 a citovaných judikatúr; z 12. apríla 2018, PPC Power, C-302/17, EU:C:2018:245, bod 27, ako aj z 21. júna 2018, Poľsko/Parlament a Rada, C-5/16, EU:C:2018:483, bod 61).

- 70 Za okolností, keď úroveň, na ktorej prevádzkovateľ vykonáva činnosť uvedenú v prílohe I tejto smernice, a teda úroveň emisií skleníkových plynov, ktoré z nej vyplývajú, závisí od činnosti, na ktorú sa táto príloha nevzťahuje a ktorá s ňou priamo súvisí podľa iných kritérií článku 3 písm. e) uvedenej smernice, ktoré sú pripomenuté v bode 50 tohto rozsudku, a na základe existencie technickej súvislosti integrovanej v jej kompletnom technickom postupe, pritom nie je možné vylúčiť, že hoci činnosť, na ktorú sa nevzťahuje uvedená príloha, sama neprodukuje skleníkové plyny, účastník SOEK môže byť motivovaný zlepšiť svoje konanie s cieľom znížiť potreby tejto činnosti, súvisiace s činnosťou, na ktorú sa vzťahuje táto príloha I, a v dôsledku toho znížiť emisie z tejto poslednej uvedenej činnosti.
- 71 V prejednávanej veci z informácií, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že časť tepla sa v priemyselnej kogeneračnej elektrárni spoločnosti EDW vyrába s cieľom uspokojiť potreby jej chladiacich zariadení, takže takéto potreby podmieňujú stupeň činnosti tejto elektrárne, a teda úroveň emisií skleníkových plynov, ktoré sa produkujú pri tejto činnosti.
- 72 Ako uviedol generálny advokát v bode 65 svojich návrhov, je teda možné domnievať sa, že chladiace zariadenia môžu mať vplyv na emisie a znečisťovanie, a teda že pokiaľ sú splnené ostatné kritériá stanovené v článku 3 písm. e) smernice 2003/87, tieto chladiace zariadenia a tepelná elektráreň spoločnosti EDW tvoria jedno a to isté zariadenie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
- 73 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 2 ods. 1 a článok 3 písm. e) smernice 2003/87 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje zahrnúť do vymedzenia hraníc zariadenia podliehajúceho SOEK vedľajšie jednotky, ktoré nevypúšťajú skleníkové plyny, pokiaľ spĺňajú kritériá stanovené v článku 3 písm. e) uvedenej smernice, a konkrétne, ak môžu mať vplyv na emisie a znečisťovanie v súvislosti so skleníkovými plynmi uvedenými v prílohe II tej istej smernice.

O druhej otázke

- 74 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či upravená kvóta uvedená vo vzorovom dokumente na získavanie údajov, ktorý vypracovala Komisia podľa článku 7 ods. 5 rozhodnutia 2011/278, predstavuje aj v prípade, že merateľné teplo dovezené zo zariadenia, ktoré nepodlieha SOEK, možno pripísať konkrétnemu toku tepla, jedinou kvótu, ktorá sa musí najmä na účely výpočtu množstva emisných kvót bezodplatne pridelených podzariadeniu spojenému s referenčným štandardom tepla vypočítať a uplatniť na základe komplexného prístupu k tokom tepla tohto podzariadenia.
- 75 Tento súd chce konkrétne vedieť, či v prípade, keď sú chladiace zariadenia, o ktoré ide vo veci samej, zahrnuté do vymedzenia hraníc zariadenia, treba prijať takýto komplexný prístup, hoci dovoz tepla vo forme vody s teplotou 11 °C alebo 17 °C prúdiacej od spoločnosti Global Foundries možno pripísať k toku pripísaného tepla týkajúceho sa vlažnej vody s teplotou 32 °C, ktorú vyrábajú chladiace zariadenia kogeneračnej elektrárne.

- 76 Na úvod treba pripomenúť, že v súlade s článkom 10a ods. 3 smernice 2003/87 sa predovšetkým s výhradou odseku 4 tohto článku výrobcom elektrickej energie v zmysle článku 3 písm. u) tejto smernice bezodplatne nepridávajú žiadne kvóty. Podľa tohto odseku 4 sa bezodplatné kvóty na vysokoúčinnú kogeneráciu v zmysle vymedzenia tohto pojmu v smernici 2004/8 pridávajú s cieľom uspokojiť hospodársky odôvodnený dopyt, pokiaľ ide o výrobu tepla a chladenia.
- 77 Z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že EDW prevádzkuje veľmi výkonnú priemyselnú kogeneračnú elektrárňu, takže s výhradou overenia vnútroštátnym súdom sa na ňu v každom prípade vzťahujú ustanovenia uvedené v článku 10a ods. 4 smernice 2003/87.
- 78 Po uvedení týchto úvodných pripomienok treba konštatovať, že článok 7 rozhodnutia 2011/278 v odseku 1 stanovuje, že pre každé existujúce zariadenie, ktoré spĺňa podmienky bezodplatného pridávania emisných kvót podľa článku 10a tejto smernice, členské štáty získavajú od prevádzkovateľa za všetky roky obdobia od 1. januára 2005 do 31. decembra 2008 alebo podľa potreby od 1. januára 2009 do 31. decembra 2010, počas ktorých sa uvedené zariadenie prevádzkovalo, všetky príslušné informácie a údaje týkajúce sa každého parametra uvedeného v prílohe IV tohto rozhodnutia.
- 79 Uvedené členské štáty môžu navyše podľa odseku 5 druhého pododseku tohto článku 7 vyžadovať, aby prevádzkovateľ používal elektronický vzor, alebo môžu stanoviť formát súboru na predkladanie údajov. Akceptujú však používanie elektronického vzoru alebo špecifikácie formátu súboru uverejnených Komisiou na účel získavania údajov podľa uvedeného článku, okrem prípadov, ak vzor alebo špecifikácia formátu súboru členského štátu vyžaduje minimálne rovnaké vstupné údaje.
- 80 V prejednávanej veci vyplýva z informácií, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, že DEHSt si vybrala vzorový dokument na získavanie údajov zverejnený Komisiou, v ktorom je upravená kvóta uvedená v bode j) oddielu II. 2 s názvom „Complete balance of measurable heat at the installation“ („Celkové hodnotenie merateľného tepla v zariadení“), a to na liste E s názvom „EnergyFlows‘ – Data on Energy Input, Measurable Heat and Electricity“ („Energetické toky‘ – údaje o energetických vstupoch, merateľnom teple a elektrickej energii“).
- 81 S cieľom odpovedať na druhú otázku treba po prvé uviesť, že článok 6 ods. 1 prvý pododsek rozhodnutia 2011/278 stanovuje, že na účely tohto rozhodnutia členské štáty rozdelia každé zariadenie oprávnené na bezodplatné pridávanie emisných kvót podľa článku 10a smernice 2003/87 podľa požiadaviek na jedno alebo viaceré podzariadenia uvedené v tomto ustanovení, medzi ktoré patrí podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla, na základe ktorého bola bezodplatne pridelená kvóta, o ktorú ide v spore vo veci samej.
- 82 V tejto súvislosti článok 3 písm. c) uvedeného rozhodnutia definuje pojem „podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla“ ako vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie, ktoré nepatria do rámca podzariadenia spojeného s referenčným produktom a súvisia s výrobou alebo dovozom zo zariadenia alebo z iného subjektu patriaceho do rámca systému Únie, alebo oboma, merateľného tepla, ktoré sa spotrebuje v rámci hraníc zariadenia na výrobu produktov, na výrobu mechanickej energie inej ako používanej na výrobu elektrickej energie, na vykurovanie alebo chladenie, s výnimkou spotreby na výrobu elektrickej energie, alebo ktoré sa vyvezie do zariadenia alebo iného subjektu, ktorý nepatrí do rámca systému Únie okrem vývozu na výrobu elektrickej energie.

- 83 S výhradou overenia vnútroštátnym súdom je okrem toho zariadenie, o ktoré ide vo veci samej, „existujúcim zariadením“ v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2011/278, ako sa má chápať s prihliadnutím na článok 3 písm. e) smernice 2003/87.
- 84 Z tohto dôvodu platí, že v súlade s článkom 10 ods. 1 a článkom 10 ods. 2 písm. b) bodom i) tohto rozhodnutia predbežný výpočet množstva emisných kvót pridelených podzariadeniu bezodplatne, vypočítaný na základe údajov získaných v súlade s článkom 7 uvedeného rozhodnutia, zodpovedá úrovni referenčného štandardu tepla za merateľné teplo podľa prílohy I, vynásobenej historickou úrovňou činnosti v súvislosti s teplom za spotrebu merateľného tepla.
- 85 Podľa článku 9 ods. 3 tohto istého rozhodnutia uvedená historická úroveň činnosti v zásade zodpovedá strednému ročnému historickému dovozu zo zariadenia, ktoré patrí do rámca systému Únie, produkcii, alebo obom, počas základného obdobia, merateľného tepla spotrebovaného v rámci hraníc zariadenia na výrobu produktov, na produkciu mechanickej energie inej ako používanej na výrobu elektrickej energie, na vykurovanie alebo chladenie, s výnimkou spotreby na výrobu elektrickej energie, alebo vyvezeného do zariadení alebo iného subjektu, ktoré nepatria do rámca systému Únie okrem vývozu na výrobu elektrickej energie.
- 86 Treba teda konštatovať, že podľa tohto ustanovenia bezodplatné pridelenie emisných kvót v súlade so základnými kritériami pojmu „podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla“ v zmysle článku 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278 vychádza z celkového, a nie špecifického posúdenia tokov tepla týkajúcich sa dotknutého zariadenia.
- 87 Po druhé vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba poznamenať, že vzorový dokument na získavanie údajov uverejnený Komisiou je v súlade s požiadavkami stanovenými v tomto rozhodnutí na účely určenia množstva bezodplatných emisných kvót, ktorých sa môže domáhať prevádzkovateľ podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla.
- 88 Tento vzorový dokument na získavanie údajov v prvom rade vyžaduje v súlade s písm. a) až e) oddielu II. 2 jeho listu E na jednej strane výpočet celkového merateľného tepla dostupného v zariadení a na druhej strane určenie pomeru „ratio of ‚ETS heat‘ to ‚Total heat‘“ (ďalej len „pomer ‚tepla podliehajúceho SOEK‘ k ‚celkovému teplu‘“), ktorý zodpovedá pomeru časti tohto merateľného tepla, ktoré zakladá nárok na bezodplatné pridelenie emisných kvót, vo vzťahu k celkovému dostupnému merateľnému teplu.
- 89 V súlade s uvedeným rozhodnutím možno totiž na účely tohto pridelenia použiť len merateľné teplo vyrobené v dotknutom zariadení a teplo dovezené zo zariadenia patriaceho do systému SOEK, pričom je vylúčené merateľné teplo dovezené zo subjektov, na ktoré sa tento systém nevzťahuje. V prejednávanej veci je táto kvóta určená s cieľom zohľadniť množstvo tepla dovezeného zo spoločnosti Global Foundries, ktoré nemožno zohľadniť na účely výpočtu emisných kvót, ktoré sa majú bezodplatne prideliť, keďže Global Foundries nepodlieha systému SOEK.
- 90 Uvedenú kvótu však treba upraviť, keďže v závislosti od použitia, na ktoré sú určené, je potrebné vylúčiť určité množstvá tohto merateľného tepla dostupného na účely výpočtu bezodplatného pridelenia emisných kvót podľa ustanovení rozhodnutia 2011/278. V bodoch f) až h) tohto oddielu II. 2 listu E vzorového dokumentu na získavanie údajov je tak stanovené, že treba vypočítať časť merateľného tepla spotrebovaného v zariadení na účely výroby elektriny, časť spotrebovanú v rámci podzariadenia spojeného s referenčným produktom a časť, ktorá sa vyváža do zariadenia patriaceho do systému SOEK.

- 91 Treba tiež prípadne určiť, v akom rozsahu merateľné teplo, ktoré je vylúčené v závislosti od účelu použitia tohto tepla, pochádza alebo nepochádza z množstva tepla, ktoré zakladá právo na bezodplatné pridelenie emisných kvót.
- 92 Pokiaľ to nie je možné určiť na základe účinného posúdenia tokov tepla, treba na tento účel použiť pomer „tepla podliehajúceho SOEK“ k „celkovému teplu“, vypočítaný v bode e) oddielu II. 2 listu E vzorového dokumentu na získavanie údajov, ako to stanovuje najmä písm. f) tohto oddielu II. 2, pokiaľ ide o podiel merateľného tepla spotrebovaného v zariadení na účely výroby elektriny.
- 93 Na základe údajov vypočítaných v písm. f) až h) uvedeného oddielu II. 2 umožňuje upravená kvóta, uvedená v jeho písm. j), za zohľadnenia množstva merateľného tepla, ktoré treba vylúčiť podľa účelu jeho využitia, v súlade s písm. i) tohto istého oddielu II. 2, zvážiť pomer merateľného tepla, na ktoré sa z dôvodu jeho pôvodu môže uplatniť kvóta, vo vzťahu k celkovému merateľnému teplu dostupnému v zariadení.
- 94 Z toho vyplýva, že upravená kvóta predstavuje jedinečnú kvótu vypočítanú a uplatňovanú na základe celkového prístupu k tokom tepla v podzariadení spojenom s referenčným štandardom tepla.
- 95 Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 82 svojich návrhov, vzorový dokument na získavanie údajov v písm. o) oddielu II. 2 listu E stanovuje, že na účely určenia množstva tepla, ktoré možno pripísať podzariadeniu spojenému s referenčným štandardom tepla, sa upravená kvóta uplatňuje na celkové množstvo tepla, ktoré je potenciálne súčasťou podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla, ktoré zodpovedá jednak sume merateľného tepla spotrebovaného v zariadení, ktoré je oprávnené na bezodplatné pridelenie, a jednak merateľného tepla vyvázaného do zariadení alebo subjektov, ktoré nepatria do SOEK.
- 96 Na rozdiel od toho, čo tvrdí EDW, takýto záver nemožno spochybníť prostredníctvom dokumentu „Guidance Document n° 3 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 (Data collection guidance)“ [„usmernenia č. 3 o harmonizovanej metóde bezodplatného pridelenia kvót v Európskej únii po roku 2012 (príručka na získavanie údajov)“], zo 14. apríla a 29. júna 2011, dostupného na internetovej stránke Komisie.
- 97 Ako totiž vyplýva z bodov 91 a 92 tohto rozsudku, jedna z etáp úplného hodnotenia merateľného tepla v zariadení pozostáva z určenia miery, v ktorej množstvo merateľného tepla, ktoré je vylúčené na základe účelu jeho použitia, pochádza alebo nepochádza z množstva tepla, na základe ktorého vzniká právo na bezodplatné pridelenie emisných kvót. V rámci tejto etapy treba pristúpiť k skutočnému vyhodnoteniu tokov tepla, alebo, ak takáto možnosť neexistuje, uplatniť pomer „tepla podliehajúceho SOEK“ k „celkovému teplu“, vypočítaný v bode e) oddielu II. 2 listu E vzorového dokumentu na získavanie údajov.
- 98 Práve s ohľadom na tento úkon treba chápať údaj uvedený na strane 46 dokumentu „Guidance Document n° 3 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 (Data collection guidance)“ [„usmernenia č. 3 o harmonizovanej metóde bezodplatného pridelenia kvót v Európskej únii po roku 2012 (príručka na získavanie údajov)“], podľa ktorého je tento pomer nevyhnutný len v prípade, keď nie je možné jasne určiť, aké podiely jednotlivých tokov tepla posudzovaných samostatne sa vyrábajú v zariadení podliehajúceho SOEK, ako je vymedzené, a mimo jeho ohraničenia.

- 99 Táto informácia sa teda týka celkového prístupu k tokom tepla v rámci dotknutého podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla a nemožno z nej vyvodiť, že umožňuje bezodplatné pridelenie emisných kvót v závislosti od samostatného posúdenia týchto rôznych tokov tepla, ktoré navyše porušuje požiadavky rozhodnutia 2011/278 pripomenuté v bode 86 tohto rozsudku.
- 100 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že upravená kvóta uvedená vo vzorovom dokumente na získavanie údajov, ktorý vypracovala Komisia podľa článku 7 ods. 5 rozhodnutia 2011/278, predstavuje aj v prípade, že merateľné teplo dovezené zo zariadenia, ktoré nepodlieha SOEK, možno pripísať konkrétnemu toku tepla, jedinou kvótu, ktorá sa musí najmä na účely výpočtu množstva emisných kvót bezodplatne pridelených podzariadeniu spojenému s referenčným štandardom tepla vypočítať a uplatniť na základe komplexného prístupu k tokom tepla tohto podzariadenia.

O tretej otázke

- 101 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 6 ods. 1 tretí pododsek rozhodnutia 2011/278 vykladať v tom zmysle, že proces podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla sa používa v odvetví alebo pododvetví, ktoré sa považuje za vystavené vysokému riziku úniku uhlíka, ak sa tento postup týka tepla spotrebovaného na účely produkcie chladenia vyvázaného do subjektu, ktorý nepodlieha SOEK, kde sa toto chladenie aj spotrebúva, pričom tento subjekt spadá do odvetvia alebo pododvetvia, ktoré sa považuje za vystavené vysokému riziku úniku uhlíka.
- 102 Treba pripomenúť, že podľa článku 10a ods. 11 smernice 2003/87 množstvo bezodplatne pridelených kvót podľa odsekov 4 až 7 tohto článku v roku 2013 zodpovedalo 80 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1 tohto článku. Bezodplatné pridelenie sa potom každý rok znížilo o úmernú sumu, aby bola v roku 2020 dosiahnutá úroveň 30 %, a to s cieľom dosiahnuť ukončenie bezodplatného pridelovania kvót v roku 2027.
- 103 Článok 10a ods. 12 uvedenej smernice stanovoval výnimku z takéhoto pravidla. Na rok 2013 a každý nasledujúci rok až do roku 2020 tak zariadenia v odvetviach alebo pododvetviach, ktoré sú vystavené vysokému riziku úniku uhlíka, dostávali v súlade s odsekom 1 tohto článku množstvo bezodplatných kvót predstavujúce 100 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1 uvedeného článku.
- 104 Z tohto dôvodu článok 6 ods. 1 druhý pododsek rozhodnutia 2011/278 stanovuje, že pre podzariadenia spojené s referenčným štandardom tepla členské štáty okrem iného jasne určia, či dotknutý proces patrí alebo nepatrí do odvetvia alebo pododvetvia považovaného za vystavené vysokému riziku úniku uhlíka podľa rozhodnutia 2010/2. Okrem toho tretí pododsek tohto ustanovenia stanovuje, že ak zariadenie zahrnuté v SOEK vyprodukovalo a vyviezlo merateľné teplo do zariadenia alebo iného subjektu, nezahrnutého v tomto systéme, členské štáty zastávajú názor, že príslušný proces podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla v prípade tohto tepla neslúži pre odvetvie alebo pododvetvie, ktoré sa považuje za odvetvie alebo pododvetvie vystavené vysokému riziku úniku uhlíka, okrem prípadu, keď je príslušný orgán presvedčený, že spotrebiteľ merateľného tepla patrí do takéhoto odvetvia alebo pododvetvia.
- 105 Z toho v každom prípade vyplýva, že uplatnenie ustanovení týkajúcich sa odvetví alebo pododvetví vystavených vysokému riziku úniku uhlíka si vyžaduje, aby bolo vyvázané merateľné teplo spotrebované subjektom, ktorý je súčasťou odvetvia alebo pododvetvia vystaveného takémuto riziku.

- 106 Podľa definície pojmu „podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla“ stanovenej v článku 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278 sa pritom za takéto podzariadenia považuje spotreba merateľného tepla použitého na chladenie.
- 107 Na rozdiel od toho, čo tvrdí EDW, a ako uviedol generálny advokát v bodoch 91 a 92 svojich návrhov, treba z toho vyvodiť, že spotreba chladenia zo strany subjektu, ktorý je súčasťou odvetvia alebo pododvetvia vystaveného takémuto riziku, nezodpovedá spotrebe tepla. K tejto spotrebe tepla dochádza v zariadení, v ktorom sa vyrába chladenie s cieľom jeho vývozu do takéhoto subjektu. Na postup týkajúci sa takto spotrebovaného tepla preto nemožno nazerať tak, že bol použitý v odvetví alebo pododvetví vystavenom vysokému riziku úniku uhlíka v zmysle článku 6 ods. 1 tretieho pododseku uvedeného rozhodnutia.
- 108 V prejednávanej veci treba konštatovať, že merateľné teplo potrebné na výrobu chladenia, ktoré sa vyváža do továrne spoločnosti Global Foundries, sa spotrebúva v rámci chladiacich zariadení, takže ustanovenia týkajúce sa odvetví alebo pododvetví vystavených vysokému riziku úniku uhlíka sa nemôžu uplatniť z dôvodu takejto spotreby.
- 109 Na rozdiel od toho, čo tvrdí EDW, dokument Komisie, nazvaný „Frequently Asked Questions on Free Allocation Rules for the EU ETS post 2020“ („Často kladené otázky o pravidlách bezodplatného pridelovania v Európskej únii po roku 2020“), nemôže spochybniť tento záver. Ako totiž uviedol generálny advokát v bodoch 95 až 97 svojich návrhov, okrem skutočnosti, že tento dokument vôbec nemá záväznú povahu a týka sa obdobia obchodovania, ktoré nasleduje po období obchodovania, o ktoré ide vo veci samej, treba konštatovať, že tento dokument sa tým, že odkazuje na oddiel 7.1 prílohy VII delegovaného nariadenia 2019/331, má vykladať v tom zmysle, že tiež vyjadruje názor, že použitie tepla pri výrobe chladenia v rámci absorpčného procesu chladenia predstavuje proces, ktorým sa spotrebúva teplo.
- 110 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 6 ods. 1 tretí pododsek rozhodnutia 2011/278 sa má vykladať v tom zmysle, že proces podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla sa nepoužíva v odvetví alebo pododvetví, ktoré sa považuje za vystavené vysokému riziku úniku uhlíka, ak sa tento postup týka tepla spotrebovaného na účely produkcie chladenia vyvážaného do subjektu, ktorý nepodlieha SOEK, kde sa toto chladenie aj spotrebúva, pričom tento subjekt spadá do odvetvia alebo pododvetvia, ktoré sa považuje za vystavené vysokému riziku úniku uhlíka, keďže tento subjekt nie je spotrebiteľom tepla.

O trovách

- 111 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 2 ods. 1 a článok 3 písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, sa majú vykladať**

v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje zahrnúť do vymedzenia hraníc zariadenia podliehajúceho systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov na úrovni Európskej únie vedľajšie jednotky, ktoré nevypúšťajú skleníkové plyny, pokiaľ spĺňajú kritériá stanovené v článku 3 písm. e) uvedenej smernice v znení zmien, a konkrétne ak môžu mať vplyv na emisie a znečisťovanie v súvislosti so skleníkovými plynmi uvedenými v prílohe II tej istej smernice v znení zmien.

2. Upravená kvóta uvedená vo vzorovom dokumente na získavanie údajov, ktorý vypracovala Komisia podľa článku 7 ods. 5 rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii, predstavuje aj v prípade, že merateľné teplo dovezené zo zariadenia, ktoré nepodlieha systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov na úrovni Európskej únie, možno pripísať konkrétnemu toku tepla, jedinú kvótu, ktorá sa musí najmä na účely výpočtu množstva emisných kvót bezodplatne pridelených podzariadeniu spojenému s referenčným štandardom tepla vypočítať a uplatniť na základe komplexného prístupu k tokom tepla tohto podzariadenia.
3. Článok 6 ods. 1 tretí pododsek rozhodnutia 2011/278 sa má vykladať v tom zmysle, že proces podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla sa nepoužíva v odvetví alebo pododvetví, ktoré sa považuje za vystavené vysokému riziku úniku uhlíka, ak sa tento postup týka tepla spotrebovaného na účely produkcie chladenia vyvázaného do subjektu, ktorý nepodlieha systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov na úrovni Európskej únie, kde sa toto chladenie aj spotrebúva, pričom tento subjekt spadá do odvetvia alebo pododvetvia, ktoré sa považuje za vystavené vysokému riziku úniku uhlíka, keďže tento subjekt nie je spotrebiteľom tepla.

Podpisy